

Zeilreis 2019

Dag 2

De wandeling naar het strand van Makkum was een welkome afwisseling op alle inspanningen die het zeilen vereist. Daar aangekomen kon iedereen op zijn eigen manier de overgebleven energie eruit gooien. Eén deel besloot te zwemmen in het IJsselmeer terwijl anderen liever op een bankje uitwaaiden. Meneer Stavorinus had zijn powerkite meegenomen. Het viel allerm minst mee om op je plek te blijven staan, terwijl de vlieger bij windkracht 4 à 5 je het liefst een paar meter de lucht in zou willen trekken. Bij zonsondergang liepen we terug naar de haven en verdwenen benedendeks. Na een laatste hapje en drankje was het tijd om te gaan slapen.

Vanochtend stonden we vroeg op, want om droog te kunnen vallen moesten we tijdig boven de beoogde zandplaat arriveren. Omdat niet alle schepen evenveel snelheid kunnen maken, besloot onze vloot om bij de steiger van de Lorentzsluizen te hergroeperen.

Dankzij een noordwestenwind hoefden we vandaag niet zo vaak overstag en dus was de tocht heerlijk ontspannen. Het dek werd omgetoverd tot zonneterras en het duurde niet lang voordat het er bezaaid lag met kussens en slaapzakken.

Waar we normaal gesproken de reis beëindigen met een aankomst in de haven, ging dat vandaag totaal anders. Bij de Langezand-zandplaat lieten onze schippers onze schepen bewust op de zeebodem vastlopen. Hoe verder de eb vorderde, hoe meer leerlingen overboord stapten en door het kniehoge water van boot naar boot liepen. De middag mocht iedereen naar eigen wens invullen. Zonnen, wadlopen, krabben zoeken, een moddergevecht, buurten bij de andere platbodems, de docenten hebben het allemaal zien gebeuren.

Na een paar uur stond de avondmaaltijd klaar en was het tijd om weer aan boord van het eigen schip te komen. Een mogelijkheid om nog veel langer op de zandplaat rond te lopen was er niet, want de vloed kwam alweer op. Omdat pas over een uurtje of zes het getij weer verandert, liggen de zes Eekeringe-schepen vannacht op de Waddenzee voor anker. Kortom, we zullen slapen op zee!

Morgen, wanneer de vloed onze boten nogmaals van de bodem licht, varen we verder naar Terschelling. Daarmee bereiken we de derde dag en zijn we alweer halverwege onze zonovergoten zeilreis.

